

EVANGELIET IFØLGE SKT. MARKUS

Begyndelsen af Jesu Kristi evangeliet, Guds søn. Som der står skrevet i profeterne: Se, jeg sender min budbringer foran din ansigt, som skal forberede din vej foran dig; røsten af en der råber i ørkenen, Forberede Herrens vej, gør hans stier lige. Johannes døbt i ørkenen og forkyndede omvendelsesdåb til syndernes forladelse. Og der gik ud til ham hele Judæas land, og de af Jerusalem, og mange blev døbt af ham i Jordanfloden, og tilstod deres synder. Og Johannes var klædt med kamelhår og med et bælte af hud over sin lænd. Og han spiste græshopper og vildhonning, og forkyndet, ved at sige, Efter mig kommer en som er stærkere end jeg, af hvems skorem er jeg ikke værdig til at bøje mig ned og løse. Sandelig har jeg døbt jer med vand; men han skal ikke kun døbe jer med vand, men med ild og helligånden.

² Og det sket i de dage at Jesus kom fra Nazaret af Galilæa og blev døbt af Johannes i Jordan. Og straks da han kom op ud af vandet, så han Himlene åbne og ånden ligesom en due aftagende over ham. Og der kom en røst fra Himlen, som sagde, Du er min Søn; denne dag har jeg fødte dig. Og Johannes bære vidnesbyrd om det.

³ Og straks ånden tog ham ind i ørkenen. Og han var der i ørkenen fyrrer dage, og Satan søger til at friste ham, og var med de vilde dyr. Og englene betjente ham.

⁴ Nu efter Johannes var blevet sat i fængsel, kom Jesus ind til Galilæa, og forkyndede Guds riges evangelium, og sagde, Tiden er opfyldt og Guds rige er ved hånden; omvend jer og holder overbevisning om evangeliet.

⁵ Og nu mens han gik ved Galilæas Sø, så han Simon, og Andreas hans broder, i færd med at kaste en net ind i søen, for de var fiskere. Og Jesus sagde til dem, Komme efter mig og vil jeg gøre jer til at blive menneskefiskere. Og de lod straks deres net og fulgte ham. Og da han havde gik en lille afstand videre fra der, så han Jakob, Zebedæus' søn, og hans broder Johannes, som også var i båden i færd med at ordne deres net. Og han kaldte dem, og straks de lod deres fader Zebedæus i båden med daglejerne og gik efter ham.

⁶ Og gik de ind til Kapernaum. Og lige, på Sabbatsdagen, gik han ind til synagogen og underviste. Og de blev forbavset over for hans undervisninger, for han lærte dem som en der har myndighed, og ikke som de skriftkloge. Og der var i deres synagoge en mand med en uren ånd. Og han råbte ud, ved at sige, Lad os være! Hvad har vi med dig at gøre, Jesus af Nazaret? Har du kommet for at ødelægge os? Jeg ved dig, hvem du er: den Hellige En af Gud. Og Jesus irettesatte ham, ved at sige, Ti stille og komme ud af ham. Og da den urene ånd rystede ham og råbte med et højt sstemme, kom ham ud af ham. Og de blev alle forbavset, så meget at de spurgte blandt hinanden, og sagde, Hvad er dette? Hvad ny lære er dette? For med myndighed befaler han selv de urene ånder, og de adlyder ham. Og rygtet om ham udbrede straks ud overalt alle regioner rundt omkring Galilæa.

⁷ Og straks da de var kommet ud af synagogen, kom de ind i Simons og Andreas' hus, med Jakob og Johannes. Og Simons svigermor lå syg af en feber, og de bønfuldt ham for hende. Og han kom og tog hende ved hånden og rejste hende op. Og straks feberen forlod hende, og hun kom og bejtede dem. Og da det blev aften, efter solnedgang, brugt de til ham alle der var syge og dem der var besatte af djævl. Og hele byen var samlet sammen ved døren. Og han helbredte mange der var syge af forskellige sygdomme, og uddrev mange djævl, og tillod ikke djævlene at tale fordi de kendte ham.

⁸ Og om morgen, rejste han op et stykke tid før dage, og gik han bort og ud til et ensom sted, og bad dér. Og Simon og de der var hos ham fulgte efter ham. Og da de fandt ham, sagde de til ham, Alle mennesker søger efter dig. Og han sagde til dem, Lad os gå ind til de næste byer, så jeg også må forkynde dér, for det er derfor jeg kom frem. Og han forkynede i deres synagoger igennem hele Galilæa, og uddrev djævl.

⁹ Og der kom en spedalsk til ham, og bønfuldt ham og faldt på knæ for ham, og sagde, Hvis du er villig, kan du gøre mig ren. Og Jesus, bevæget med medfølelse, rakte sin hånd ud og rørte ved ham,

og siger til ham, Jeg er villig. Bliv ren. Og så snart som han talte, straks forlod spedalskheden ham, og han blev rensed. Og han strengt befaldte ham og sendte ham straks væk, og sagde til ham, Se til at du ikke siger noget til nogen, men gå din vej, vise sig for præsterne, og ofre for din renselse den som Moses befaldt, som et vidnesbyrd for dem. Men han gik ud og begyndte at gøre det meget kendte, og meddelte den i udlandet, så meget at Jesus ikke længere kunne gik åbenlyst ind i byen, men var udenfor på ensom steder. Og de kom til ham fra hver kvarter.

¹⁰ Og igengik han ind til Kapernaum efter mange dage, og det blev rygtedes om at han var i huset. Og straks mange blev samlet sammen, så mange at der var ingen plads at holder mændene, nej, ikke engang uden for døren. Og han forkyndet ordet til dem. Og de kom til ham, med en syg af parese, der blev båret af fire mennesker. Og da de ikke kunne komme nær ved ham for de skare, fjernede de taget over det sted hvor han var. Og da de havde brækkede det fra hindanden, sænkede de sengen ned hvori de syg af parese lægge.

¹¹ Da Jesus så deres tro, siger han til den syg af parese, Søn, dine synder tilgives dig. Men der sad nogle af de skriftkloge og de tænkte i deres hjerte, Hvorfor talter sådan denne mand blasfemi? Hvem kan tilgive synder andet end kun Gud? Og straks, da Jesus i sin ånd opfattet at de tænkte sådan indenfor dem selv, sagde han til dem, Hvorfor tænker I sådan i jeres hjerte? Er det ikke lettere at sige til den syg af parese, Dine synder tilgives dig, end at sige, Rejs dig og tag op din seng og gå? Men for at I må vide at Menneskesønnen har magt på jorden til at tilgive synder, siger han til den syg af parese, Jeg siger til dig, rejs dig og tag op din seng, og gå din vej ind til din hus. Og han rejste sig straks, tog sengen op, og gik frem for dem alle, i den grad at de blev alle forbavset. Og mange herliggjort Gud, og sagde, Aldrig har vi set Gud magt på denne måde.